

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.65/2015/20. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2016. március 31. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2015. március 24. napján kihirdetett B.129/2010/153. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I.r. vádlottal szemben a halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés mértékét 11 (tizenegy) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.**, **II.r.**, **III.r.** és **VI.r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy a bűncselekmények megnevezése a rendbeliségre való utalás mellőzésével helyesen **I.r. vádlott** vonatkozásában:

kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176.§ (1) és (3) bekezdés),
kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 177.§ (1) bekezdés b/ pont II. fordulat), valamint
kábítószer birtoklásának büntette (Btk. 178.§ (1) bekezdés).

II.r. vádlott esetében:

kábítószer birtoklásának büntette (Btk. 178.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont).

III.r. vádlott tekintetében:

kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 177.§ (1) bekezdés a/ pont II. fordulat, (4) bekezdés I. fordulat).

VI.r. vádlott vonatkozásában:

kábítószerrel visszaélés büntette (1978. évi IV. tv. 282/B.§ (2) bekezdés a/, b/ pont, (3) bekezdés b/ és (7) bekezdés b/ pont).

II.r. vádlott tekintetében Soproni Városi Bíróság B.334/2007/386. számú ítéletében alkalmazott próbára bocsátás megszüntetését pontosítja azzal, hogy a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezi.

III.r. vádlott vonatkozásában a kényszerintézkedésre vonatkozó rendelkezést kiegészíti azzal, hogy III.r. vádlott a házi őrizet megszüntetését követően 2013. június 26. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt állt.

Az ítélet bevezető részéből mellőzi a 2012. január 9. és 10. napjára történő utalást.

A **I.r. vádlottal** szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja az I.r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során 17.500 (tizenhétezer-ötszáz) Ft bünyügyi költség merült fel, amelyet II.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Györi Törvényszék a 2013. március 11. napjától 2015. március 24. napjáig tartó nyilvános tárgyalássorozat eredményeként utóbbi határnapon kihirdetett, B.129/2010/153. számú ítéletével bűnösnek mondta ki **I.r. vádlottat** 1 rb jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1) és (3) bekezdés), 1 rb tizennyolcadik életévét be nem töltött személy felhasználásával, kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 177.§ (1) bekezdés b/ pont II. fordulat), valamint 1 rb kábítószer birtoklásának büntetében (Btk. 178.§ (1) bekezdés), **II.r. vádlottat** 1 rb jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer birtoklás büntetében (Btk. 178.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont), **III.r. vádlottat** 1 rb tizennyolcadik életévét be nem töltött személy részére csekély mennyiségű kábítószer átadásával elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 177.§ (1) bekezdés a/ pont II. fordulat, (4) bekezdés I. fordulat) és 1 rb kábítószer birtoklás büntetében (Btk. 178.§ (1) bekezdés), míg **VI.r. vádlottat** 1 rb tizennyolcadik életévét be nem töltött személy felhasználásával, csekély mennyiségű kábítószerre, közfeladatot ellátó személyként, részben oktatási és gyermekvédelmi feladatok ellátására rendelt épület területén, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében (1978. évi IV. tv. 282/B.§ (2) bekezdés a/ és b/ pont, (3) bekezdés b/ pont, (7) bekezdés b/ pont).

Ezért a bíróság **I.r. vádlottat** halmazati büntetésül 14 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra, **II.r. vádlottat** a korábbi ügyével kapcsolatos próbára bocsátás megszüntetése mellett az alkalmazott intézkedéssel érintett bűncselekmények miatt is halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, **III.r. vádlottat** halmazati büntetésül 4 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra, **VI.r. vádlottat** 2 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, beszámítani rendelte a terheltek által előzetes fogvatartásba töltött időt a velük szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetések tartamába, I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában meghatározta a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontját, I-III.r. és VI.r. vádlottak tekintetében különböző összegek erejéig vagyonelkobzást rendelt el, III.r. vádlott vonatkozásában rendelkezett a házi őrizetben töltött

idő beszámításáról is, egyúttal elrendelte a Soproni Városi Bíróság B.400/2007/3. számú ítéletével vele szemben kiszabott 1 év 6 hónap börtönbüntetés utólagos végrehajtását is.

Részint elkobzás, részint az iratokhoz történő csatolás elrendelése útján rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, valamint a bűnügyi költség rész- és felelősségarányos viselése tárgyában.

Az elsőfokú ítélet ellen **I.r. vádlott** és védője részben felmentésért, részben enyhítésért, **II.r. vádlott** és védője enyhítésért, **III.r. vádlott** és védője megalapozatlanság miatt felmentésért és enyhítésért, míg **VI.r. vádlott** felmentésért jelentett be jogorvoslati kérelmet. Az elsőfokú bíróság határozata 7 terhelt büntetőjogi felelősségéről rendelkezett, az ügydöntő határozat **IV.r.**, **V.r.** és **VII.r.** vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett, így utóbbi részében nem képezte a másodfokú felülbírálat tárgyát.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.238/2012/2-I. számú átiratában a bejelentett védelmi jogorvoslati kérelmeket alaptalannak ítélve arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként felderített, hiánytalan tényállást állapított meg, amely összhangban áll az iratok tartalmával és nélkülözi a téves ténybeli következtetéseket is.

Az összegyűjtött bizonyítékok részletes értékelésével a törvényszék teljesítette az indokolási kötelezettségét, kimutatta és megfelelő érveléssel feloldotta a mutatkozó ellentmondásokat, az ítéleti tényállás megállapításához vezető logikai folyamat teljes egészében ellenőrizhető, pusztán az ítélet bevezető része szorul - a feltüntetett tárgyalási határnapok tekintetében - pontosításra.

A törvényszék helyes következtetést vont a terheltek bűnösségére, helytállóan értelmezte az időbeli hatály kérdését és nem tévedett a vádlottak terhére rótt bűncselekmények minősítését illetően sem.

Az ügyészi álláspont is egyetértett abban, hogy az elsőfokú bíróság **I.r.** vádlottal szemben a törvény szigorát alkalmazta, megállapítható azonban az is, hogy valamennyi terhelt esetében tetтарыыos büntetést szabott ki, megfelelően volt figyelemmel a teljes körűen összegyűjtött bűnösségi körülményekre és azok nyomatékára. Fentiekre figyelemmel egyik terhelt esetében sem tartotta indokoltnak a kiszabott büntetések mérséklését.

Összességében a bevezető rész és a büntetőkiszabási tényezők helyesbítését követően az elsőfokú bíróság ítéletének a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján történő helybenhagyását indítványozta.

Az **I.r.** terhelti védelem a fellebbviteli nyilvános ülésen tartott perbeszédében annak az álláspontjának adott hangot, miszerint az elsőfokú büntetőeljárás során a tényállás alapos, hiánytalan, valóságnak megfelelő tisztázására való törekvés ugyan tapasztalható volt a törvényszék eljáró tanácsa részéről, azonban az időmúlás, a vádiratok sokasága, illetőleg az ezzel kapcsolatos egyéb körülmények miatt ez nem vezetett eredményre, védencc ilyen tartamú elítéléséhez szükséges tényállást és minősítéseket nem sikerült ítéleti bizonyossággal megalapozni.

A védelmi okfejtés szerint **II.r.** terhelt vagyoni viszonyai, kábítószer fogyasztási szokásai, a drogok **I.r.** vádlottól történt állítólagos beszerzésének körülménye, a **II.r.** terhelnél legalább 3 alkalommal feltalált anyagok származása, a **II.r.** terhelt fogyasztási szokásaiban és azok

menyiségében a vonatkozó vádiratokban található eltérések, illetőleg a vagyoni viszonyaira vonatkozó adatok, I.r. vádlott vagyoni viszonyai, életvitele, az érintett fiatalok életkorának ismerete, illetőleg ezen ismeretek szükségessége vagy hiánya, **fk.1. tanú** nyomozati nyilatkozata, annak felvétele és módja alapján mindezek helytálló értékelése mellett a védelemnek nincs más lehetősége, mint annak kinyilvánítása, hogy az elsőfokú bíróság ítélete mindezen vonatkozásában bizonyítékokkal nem kellően alátámasztott, a Be. 351.§ (2) bekezdés a/, b/ és c/ pontjaiban meghatározott megalapozatlansági hibákban szenved.

A tényállás egyrészről felderítetlen, mert nem tisztázódott az, hogy az állítólagosan a védencétől megvásárolt 50 pakk kábítószerből 3 nap alatt 12 pakknak mi lett a sorsa, nem hasonlították össze a **IV.r. vádlott**, illetőleg **II.r.** terheltektől lefoglalt kábítószerrel. Nem tisztázódott mi volt a célja a II.r. vádlottnak a 104 db gyógyszerrel és 26 pakk amfetaminnal, nem volt feltárható a közel 4 év során II.r. terhelt által a védencétől állítólagosan vásárolt nagy mennyiségű kábítószer anyagi forrása.

Másrészről az első fokon megállapított tényállás hiányos is, ugyanis amennyiben II.r. vádlott az egyes adatok által igazoltan nem 2 gramm speed-et fogyaszt naponta, hanem csak 0,2 grammot, úgy nem tisztázott, hogy ez a minősítés szempontjából milyen mennyiséget és ezzel összefüggésben milyen tartalmú irányadó tényállást eredményez. Továbbá a törvényszék nem állapított meg tényállást a körben, hogy **II.r. vádlott** tevőlegessége túlmutatott az egyszerű fogyasztói vagy birtoklói magatartáson, és az ezzel kapcsolatos tényelem felderítése jelentősen kihat a védelem magatartásának értékelésére is.

Harmadrészről a védelmi álláspont a megállapított tényállást ellentétesnek ítélte a rendelkezésre álló iratok tartalmával, ugyanis a Soproni Városi Bíróság B.334/2007. számú ügyének jogerős tényállása megkérdőjelezi az I.r. terhelt vonatkozásában megállapított drogkereskedelemre vonatkozó tényállás alapját.

A megalapozatlanságon túlmenően a védelem az eljárás megismétlésére alapot szolgáltató körülményként értékelte az elsőfokú eljárás utolsó szakaszában történt ügyészégi vádkiterjesztés, illetőleg vádmódosítás konkrét módját is, amely által lehetővé vált akár életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása. Ezzel összefüggésben a védelem kérte a tárgyalás elnapolását, hiszen a védekezéshez való jog gyakorlásához elengedhetetlen lett volna a megfelelő felkészülés és az ezt lehetővé tevő elnapolás is. A védelmi álláspont szerint az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos eljárása sértette a fegyveregyenlőség elvét.

Az elsődleges indítványának figyelmen kívül hagyása esetére másodlagos kérelme arra irányult, hogy a másodfokú bíróság **II.r. vádlott** vád tárgyává tett magatartásával összefüggésben védencét - az általa elismert két átadás kivételével - mentse fel, továbbá a két fiatalok felhasználásával elkövetett cselekmények tekintetében is kérte **I.r. vádlott** felmentését. Utóbbiak lehetővé tennék lényegesen enyhébb joghátrány alkalmazását és a börtön fokozatban való letöltés kimondását. Indítványozta a büntetés felének letöltését követően történő feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének biztosítását is.

Amennyiben utóbbi indítvány teljesítésére az ítélőtábla nem lát lehetőséget, úgy harmadlagosan azt indítványozta, hogy önmagában az enyhítő körülmények nagy számára figyelemmel kerüljön sor az elsőfokú ítélet által alkalmazott eltúlzott büntetési tartam enyhítésére. A védelmi álláspont szerint a 14 év fegyházban letöltendő szabadságvesztés sem a büntetékiszabás elveivel, sem pedig a helyi, illetőleg országos gyakorlattal nem egyeztethető, az alkalmazott joghátrány nemhogy nevelő célzatú, sokkal inkább megtorló, a

bűnösség megállapítható fokával és az elkövető társadalomra veszélyességével korántsem áll arányban, ahhoz képest számottevően eltúlzott.

A védelem álláspontja szerint a védenca tényfeltáró vallomására, a jelentős időmúlásra és az addig rendezett családi körülményekre figyelemmel a középértéktől felfele történő bünteteskiszabás nem indokolható, nem igazodik megfelelően a kiszabott többi joghátrányhoz és az ítélet belső arányossága is súlyos sérelmet szenvedett.

A II.r. védelmi álláspont egyetértett azzal a nézettel, hogy a kábítószerrel visszaélés törvényi szabályozása önmagában is eltúlzott büntetési tartamokkal és tételekkel operál, és egyúttal hangot adott azon kétségének, hogy önmagában büntetőjogi eszközökkel vissza lehetne szorítani a kábítószeres bűncselekményeket Magyarországon.

Hangsúlyozta, maga is osztja azt az álláspontot, hogy a 2009. évi rendőrségi kihallgatása során védenca azzal a szándékkal túlozta el az általa elfogyasztott drogmennyiséget, hogy ennek figyelembe vételével kábítószerfüggőnek minősülve enyhébb elbírálást biztosítson a maga számára. Nem fogadható el, hogy egy 15 éves gyereknek havonta 100-120 ezer Ft áll rendelkezésre a kábítószerhez való hozzájutás céljára. E körben megítélése szerint az első fokon eljáró bíróság tényből-tényre helytelen következtetéseket vont le. A II.r. védelmi fellebbezés felvállaltan a kiszabott büntetés enyhítését célozta, a védő arra hívta fel a figyelmet, hogy időközben II.r. terhelt rendezte az életét, jelenleg is élettársi kapcsolatban él, gyermeket várnak. Az elkövetési időpontokat, illetőleg a védenca megváltozott életkörülményeit figyelembe véve indokoltnak mutatkozik az első fokon alkalmazott joghátrány mérséklése.

A vagyonelkobzás alkalmazása a védői álláspont szerint ellentétben áll a büntetőeljárás törvény szellemével, nem is állapítható meg olyan ok, amely megalapozná a Btk. 77/B.§-ának alkalmazását. Utóbbiakra tekintettel ezen intézkedés feltétlenül mellőzendő.

III.r. vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen fenntartotta a részleges megalapozatlanság miatt részben felmentésre, részben pedig a büntetés enyhítésére vonatkozó fellebbezését.

A kiskorúak részére történt kábítószer kereskedés tekintetében az elsőfokú bíróság döntését megalapozatlannak ítélte, a tényállás alapjául elfogadott bizonyíték alkalmatlan a tényállás megalapozására, az érintett kiskorú tanú teljességgel szavahihetetlen, és a mindezzel összefüggő értékelése során a törvényszék sok iratellenes megállapítást is vett.

2. tanú az eljárás során előterjesztett, ellentétes tartamú nyilatkozataiban ellentmondásba keveredett a saját korábbi előadásaival, illetőleg a kihallgatott más tanúk nyilatkozataival is, többször tett terhelő vallomást a III.r. vádlottra és azokat több alkalommal vissza is vonta, ugyanakkor az eljáró hatóságok több ízben is elmulasztották őt figyelmeztetni a hamis vád büntetőjogi következményeire. 2. tanú vallomásán kívül azonban III.r. vádlott bűnösségét egyetlen bizonyíték sem támasztja alá, nevezett tanú vallomásának hitelt érdemlőségét pedig körültekintően kellett volna vizsgálni, eljárási magatartásából azon következtetés legalábbis levonható, hogy az általa adott válaszokra ítéleti bizonyossággal tényállást alapítani nem lehet. Az utóbbit érintő cselekmény tekintetében tehát a III.r. vádlott felmentésének van helye. Fentiek mellett a védencének drogfüggőségével összefüggésben szükségesnek mutatkozott az eljárás során újabb szakértő igénybevétele, erre azonban annak ellenére sem került sor, hogy az egyik szakvélemény függőnek nyilvánította, a másik pedig a

drogfüggőség határán állónak tartotta. Az elsőfokú ítélet elfogadhatatlan indokolással alátámasztva fogadta el hitelt érdemlőként a veszprémi szakvéleményt.

Összegezve **2. tanú** védence terhére szóló vallomásainak bizonyítási rendből történő kizárására, a kábítószer-kereskedelem büntetével kapcsolatos vád alóli felmentésre és mindezekből következően az első fokon alkalmazott joghátrány mérséklésére irányult a védelmi indítvány.

VI.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében osztotta a III.r. vádlotti védelemnek **2. tanú** vallomása hitelt érdemlőségével kapcsolatos aggályait, az első fokon eljáró bíróság - helytelenül - szinte kizárólagosan a három, nevelőotthonban lakó fiatalkorú vallomásra volt tekintettel a tényállás megállapításánál, nem kellő súllyal vizsgálva azt a tényt, hogy a nevezett gyerekek enyhe-közepes fokban értelmi fogyatékosok. Annak a szem előtt tartása is elmaradt, hogy a nevelőotthonban lakó fiataloknak milyen volt a kábítószerrel való kapcsolata, és milyen más módon is be tudták szerezni ezeket a szereket.

A fiatalkorúak terhelő vallomásaiban több ellentmondásos körülmény is felmerült, mindezekben azonban az elsőfokú bíróság kellő mélységű tisztázás nélkül lépett túl, nem volt tekintettel a fiatalkorúak befolyásolható állapotára, aktuális élethelyzetére. **3. tanú** egy kábítószeres ügybe keveredve, nyomás alatt állva indokolatlanul tett terhelő vallomást védencére és ezzel megindította a lavinát.

Tévedett a törvényszék a gyermekvédelmi feladatok ellátására rendelt épület területén történt elkövetés megállapításával is, utóbbi bizonyítására aggálytalanul nem került sor, az érintett vallomásokban mind erre, mind pedig ennek ellenkezőjére is történtek utalások. **2. tanú** esetében pedig a védenccével korábban lezajlott incidens megalapozhat egy későbbi, bosszúálló jellegű nyilatkozatot.

A védelem az enyhítő körülmények sorában az időmúlásra, az életviszonyainak rendezésére, munkába állására és a gyermeke élethelyzetének rendeződésére hivatkozott, s erre tekintettel indítványozta a kiszabott szabadságvesztés tartamának csökkentését, és lehetőség szerint annak végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztését.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen tartott perbeszédében az írásban benyújtott indítványát változatlanul fenntartva az elsőfokú ítélet kisebb pontosításokkal történő helybenhagyását kérte.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság döntése megalapozott, a bizonyítékok egy irányba mutatnak, a bíróság helytállóan rögzítette azokat a tényeket, amelyek az irányadó tényállást megalapozzák. Az elsőfokú bíróság nem látta minden kétséget kizáróan megállapíthatónak II.r. vádlott vonatkozásában a terjesztői magatartást, ez azonban a mérlegelési körébe tartozó kérdés, és a törvényszék ebből a szempontból is megfelelő gondossággal látta el a feladatát, feltárta a lehetséges ellentmondásokat és azokat helytállóan értékelte. Az indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett.

Kétségtelenül I.r. vádlottal szemben súlyos joghátrány került kiszabásra, ez azonban nem eltúlzott. Alapvető szempontként veendő figyelembe a kábítószeres bűncselekmények jelentős elszaporodottsága. Az 5 évtől életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető tetelkereten belül a jelenlegi ítélkezési gyakorlat jellemzően a minimumérték körüli bünteteskiszabással operál, csaknem teljesen függetlenül attól a tényről, hogy az érintett kábítószer mennyiség éppen vagy lényegesen haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát.

Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság jelen esetben ettől az ítélezési standardtól számottevő mértékben eltért, döntését azonban megfelelő indoklással támasztotta alá, és végső soron alkalmazta azt a súlyos büntetést, amely arányban áll az elkövető és a cselekménye társadalomra veszélyességével, a kábítószer terjesztés társadalmi életre gyakorolt kiemelkedően negatív hatásaival. Utóbbiakra figyelemmel nem indokolt az I.r. vádlott büntetésének enyhítése.

A kiszabott büntetések belső arányát tekintve megállapítható, hogy a többi vádlott vonatkozásában jelentős enyhítő körülmények merültek fel, II.r. vádlott részletes, tényfeltáró és a hatóságok munkáját érdemben elősegítő beismerő vallomása jelentős nyomatékkan esik latba, III.r. és VI.r. vádlottak esetében pedig a cselekményük jellege és körülményei indokolják a helyesen alkalmazott joghátrányt.

A 1/2008. sz. büntető jogegységi határozat rendelkezései alapján az ügyészi álláspont egyetértett valamennyi terhelt vonatkozásában a vagyonekhozás alkalmazásával és annak mértékével.

A nyilvános ülésen előterjesztett felszólalásában I.r. terhelt a beismeréssel érintett bűncselekmények tekintetében vallomásait továbbra is fenntartva hangsúlyozta, hogy a kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos legsúlyosabb vádakkal érintett cselekményeket nem követte el, minden megvalósított bűncselekményét azonban megbánta, azt is, amikor először vett füves cigit a szájába.

II.r. terhelt nyilatkozata szerint az alérletüket csak az élettársával együtt, közös munkájuk eredményeként képesek fenntartani, más megélhetési, lakhatási lehetőségük nincs, az élettársa és születendő gyermeke csak rá támaszkodhat. Megbánását hangoztatva arra is utalt, hogy az első, **I.r. vádlottra** is terhelő vallomásának megtételekor kábítószer befolyása alatt állt.

III.r. és VI.r. vádlott érdemi nyilatkozatot nem kívánt tenni, csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Az ítéletábla a rendelkezésre álló iratok felülvizsgálata során a bejelentett védelmi fellebbezésekre tekintettel a Be. 349.§ (1) bekezdése szerint a jogorvoslattal érintett vádlottak vonatkozásában a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes körűen felülbírálta. Fentiek során nem észlelt olyan eljárási szabálysértést vagy megalapozottsági hibát, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna, így az I-II-III-VI.r. vádlottakat érintő részeiben érdemben felülbírálható volt.

A felülvizsgálat során az ítéletábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett, megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást, az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, tartalmukat értékelte. Ennek során rendelkezésre álltak a vádlottak részben önmagukat is terhelő teljes, illetőleg részleges beismerő vallomásai, **fk.4. tanú, 5. tanú, 6. tanú, 2. tanú, 3. tanú, 7. tanú, 8. tanú, fk.1. tanú, 9. tanú, 10. tanú, 11. tanú, 12. tanú, 13. tanú és 14. tanú** nyilatkozatai, a terheltek és a tanúk között lefolytatott nyomozati és tárgyalási szembesítések anyaga, nevezettek nyomozati és peres eljárási szakban tett előadásai. A bizonyítás anyagát képezték az igazságügyi toxikológiai szakértői vélemények, az igazságügyi vegyész szakértői

vizsgálatok és annak eredményei, illetőleg az igazságügyi pszichiáter szakértői vélemények megállapításai is. A tényállás megállapítása során az első fokon eljáró bíróság ezeken túlmenően megfelelően figyelemmel volt a feljelentések tartalmára, a mobiltelefonos híváslisták elemzéséről készült, illetőleg egyéb lényeges körülményeket igazoló rendőri jelentések adataira, a lefoglalási és házkutatási jegyzőkönyvek tartalmára, az elvi vegyész szakértői vélemények megállapításaira, az előzményi iratok által igazolt tényekre, a BSZKI mérési tapasztalataira, VI.r. vádlott személyi anyagának tartalmára, a kézzel írt feljegyzések adataira és az egyéb releváns okirati bizonyítékokra.

Fenti bizonyítékokat az első fokon eljáró bíróság egyenként és összességében is helytállóan megvizsgálta, a bizonyítékértékelő-mérlegelő tevékenysége során részletesen elemezte a terheltek büntetőjogi felelősségét részben elismerő, részben azt tagadó, egymásnak több ponton is ellentmondó vallomásait, ezeket egymással összevetette és megfelelően értékelte. Nem tévedett, amikor a bizonyítékok okszerű és logikus mérlegelésével **I.r. vádlott** tárgyalási szakra megváltozó tartalmú védekezésével szemben **II.r. vádlott** és **fk.4. tanú** önmagát is terhelő előadásait tekintette irányadónak az **I.r. vádlottól** megszerzett kábítószer minősége, mennyisége és körülményei tekintetében az ítéleti tényállás megállapítása során. A bíróság részletesen és meggyőzően megindokolta, hogy konkrétan mely megfontolások és mérlegelési szempontok alapján fogadta el **II.r. vádlott** nyomozati előadásainak valósághűségét, illetve milyen okokból ítélte elfogadhatatlannak nevezett tárgyalási vallomásmódosításait, továbbá annak is megfelelő okát adta, hogy az **I.r. terhelte** vallomásoknak az eljárás során beszerzett egyéb, hitelt érdemlő bizonyítékok által, továbbá a vádlott-társai és **fk.4. tanú** által egyértelműen cáfolt részeit mennyiben és milyen okokból vetette el.

Utóbbival összefüggésben megállapítható, hogy az **I.r. védelmi állásponttal** szemben a B.334/2007/386. számú ítélet kapcsolatos tényállásrész, illetőleg az elsőfokú ítélettel megállapított tényállás között érdemi ellentmondás nem tárható fel, **II.r. vádlott** akár több különböző forrásból biztosíthatta az **I.r. vádlottól** megszerzett drog ellenértékét, illetőleg önmagában abból a körülményből, hogy az utóbb **II.r. vádlottnál**, illetőleg **IV.r. vádlottnál** feltalált, amfetamin tartalmú speed poros tasakok bruttó, illetőleg nettó tömege eltérő, nem következik az a tény, hogy a **II.r. vádlottnál** feltalált anyag nem származhat **I.r. terhelttől**.

Utóbbiakkal azonos módon támadta az **I.r. vádlotti védelem** a törvényszék bizonyítékértékelő tevékenységét a **II.r. vádlott kábítószer kereskedelmi célzatának** bizonyíthatósága, a **II.r. terhelte kábítószer fogyasztási szokásai**, az azokban, illetőleg az általa fogyasztott mennyiségben időközben beálló eltérések, a védenca életvitele és vagyoni viszonyai, a cselekményével érintett fiatalkorúak életkorának ismerete, az e körben ténylegesen meglévő tudattartalmának terjedelme, **fk.1. tanú** nyomozati nyilatkozata felvételének módja, bizonyítékként értékelhetősége tekintetében.

Fentiekkel összefüggésben az **I.r. vádlotti védelem fellebbeviteli nyilvános ülésen** előterjesztett és érdemét tekintve az elsőfokú védekezését megismétlő érvelése a törvényszék által helyesen számba vett és részletezett, majd logikus gondolatmenettel és meggyőző érvekkel is alátámasztottan, helytállóan értékelt releváns bizonyítékok felülmérlegelését célozta, amelyre azonban a Be. 352.§ (3) bekezdésében megfogalmazott tilalom folytán a másodfokú eljárásban a megalapozottan megállapított tényállás mellett nem kerülhetett sor.

Ugyanilyen okból nem vezethetett eredményre a védelmi fellebbezés a horgászboltban lefoglalt kábítószerrel összefüggő ítéleti tényállásrész tekintetében, az **I.r. terhelte szerepére**

vonatkozóan mindvégig következetes terhelő vallomásokot tévő **9. tanú**, **10. tanú** és **11. tanú** nyilatkozatainak megfelelő értékelése mellett az első fokon eljáró bíróság mindenben helyénvaló módon zárta ki **fk.1. tanú** vallomásmódosításaiban meghivatkozott körülmények hitelt érdemlőségét és összességében is helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy **I.r. vádlott** a több évet átölelő elkövetési időszakban nem pusztán rendszeresen szerzett meg és fogyasztott különböző kábítószereket, hanem több személynek rendszeresen, anyagi haszonszerzés céljából azokat értékesítette is.

Az első fokon eljáró bíróság azt is részletesen és meggyőzően indokolta, hogy mely mérlegelési szempontok alapján fogadta el a **III.r.** és **VI.r.** vádlottak változó tartalmú védekezésével szemben a három érintett fiatalkorú személy érdemét tekintve következetesnek tekintendő terhelő vallomásait, és állapította meg ebből következően, hogy **VI.r.** vádlott huzamosabb időn keresztül rendszeresen, anyagi hasznot realizálva értékesített marihuánát a három fiatalkorúnak, **III.r.** vádlott pedig 1 alkalommal adott át fiatalkorú személynek drogot, amellet, hogy mindkét terhelt aktuális tudattartalma átfogta **VI.r. vádlott** tanítványainak elkövetéskori életkorát. A törvényszék ez irányú bizonyítékértékelését **III.r.** vádlott nyomozási bíró előtt tett - a későbbiekben visszavont - ezzel összefüggő teljes beismerése is alátámasztotta.

Fentiekén túlmenően az elsőfokú bíróság a szakértői bizonyítás anyagi és eljárási szabályait megtartva folytatta le a bizonyítási eljárás ezen részét, a kapcsolatos szakértői vélemények beszerzése és bizonyítékként történő értékelése kívánnivalót nem hagy maga után, a törvényszék **III.r.** vádlott aktuális kábítószer függőségének megállapíthatósága hiányával összefüggésben is helytálló következtetésre jutott a rendelkezésre álló három érdemi ellentmondásokat nélkülöző szakvélemény egybevetése alapján. Az utóbbival kapcsolatos mérlegelést támadó védelmi álláspont a megalapozatlansága folytán tehát ugyancsak nem foghat helyt.

Nem osztotta az ítéletábra az **I.r.** terhelti védelemnek a **Be. 310.§**-ában foglaltakkal összefüggésben kifejtett álláspontját, miszerint az elsőfokú bíróság a konkrét eljárásával sértette a fegyveregyenlőség elvét, az ügyészi vádmódosítás ellenére nem napolta el a tárgyalást és ezzel nem biztosított felkészülési időt a törvényben előírt védői jogok gyakorlásához.

Fentiekhez képest megállapítható, hogy a bírósági eljárás alapját képező vádiratokban foglalt tényállásrészeket maradéktalanul és változtatás nélkül fenntartva az első fokon eljáró ügyészség a **Btk. 2.§ (1) és (2) bekezdéseire** és a **4/2013. (X.14.) Bk** véleményben foglaltakra figyelemmel, az enyhébb elbírálás címén történő vizsgálódás körében a változtatás nélkül fenntartott tényállásokhoz kötődően a bűncselekményi minősítéseket változtatta meg az elbíráláskor hatályban lévő anyagi jogszabály rendelkezéseinek figyelembevételével. Jelen esetben tehát olyan vádmódosítás, különösképpen pedig olyan vádkiterjesztés sem történt, amely megalapozhatná a **Be. 310.§ (1), illetve (3) bekezdésében** szabályozott eljárási rend alkalmazását és szükségessé tenné a változatlan tényállás alapján a megfelelő védelemhez való jog biztosítása érdekében a napolást. Az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges tények, körülmények, bizonyítékok a bírósági eljárási szakasz kezdetétől fogva a védelem számára is rendelkezésre álltak, önmagában az alkalmazandó anyagi jog kiválasztásával kapcsolatos vizsgálódások lefolytatásának igénye nem alapozza meg a tárgyalás elnapolására irányuló védelmi kezdeményezést.

A logika szabályainak megfelelő bizonyítékértékelő tevékenység eredményeként megállapított tényállás tehát összhangban áll az okszerűen értékelt bizonyítékokkal, így a másodfokú felülbírálat során is irányadó volt, az azonban az iratok tartalma alapján az alábbi tekintetben szorul kiegészítésre, illetőleg pontosításra a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával:

- Az ítéleti tényállás 5. pontját, az elsőfokú ítélet 13. oldalának 6. bekezdésében foglaltakat azzal helyesbíti, hogy az fk.Szabó Viktóriának átadott, illetőleg eladott legkevesebb 26 gramm marihuána legkevesebb **0,0052 gramm delta-9-THC-t** tartalmazott, amely nem éri el a csekély mennyiség felső határát, annak **0,52 %-a**, a másodfokon eljáró bíróság ilyen módon korrigálta az elsőfokú bíróság által vétett számítási hibákat.
- Az ítéleti tényállás 11. pontját, az elsőfokú ítélet 16. oldalának 2. bekezdésében foglaltakat az ítélet tábla annyiban helyesbíti, hogy a II.r. vádlott által összesen megszerzett legalább 3770 gramm speed amfetamin-bázis tartalma legalább **57,25 gramm** volt, amely meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak **572,5 %-a**, azaz több, mint 5 és félszerese. A II.r. vádlott által megszerzett 10,9 gramm, illetőleg 17,66 gramm speed por összességében a jelentős mennyiség alsó határának **4,62 %-a**, ilyen módon a II.r. vádlott által megszerzett kábítószeresek együttes mennyisége meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, annak legalább **577,12 %-a** volt.
- Az ítéleti tényállás 6. pontját, az elsőfokú ítélet 21. oldalának 1. és 2. bekezdésében foglaltakat az ítélet tábla annyiban pontosítja, hogy a **I.r. vádlott** által elfogyasztott 93 gramm speed por amfetamin-bázis tartalma legalább **0,465 gramm** volt, amely a csekély mennyiség felső határának **93 %-a**. Ilyen módon a **I.r. vádlott** által megszerzett és tartott, illetve általa időközben már elfogyasztott kábítószeresek együttes tiszta hatóanyag-tartalma - a legkedvezőbb számítások szerint - nem éri el a csekély mennyiség felső határát, annak **95,68 %-a**.
- Az ítéleti tényállás 9. pontjában foglaltakat, az elsőfokú ítélet 21. oldalának utolsó előtti bekezdését az ítélet tábla annyiban helyesbíti, hogy az I.r. vádlott által 3 alkalommal értékesített kábítószer együttes hatóanyag-tartalma nem érte el a csekély mennyiség felső határát, annak - legkedvezőbb számítások szerint - **0,25 %-a** volt.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított összefoglaló tényállásban foglaltakat, az elsőfokú ítélet 23. oldalának 4. bekezdését az ítélet tábla annyiban pontosítja, hogy az I.r. vádlott által II-III-IV.r. vádlottaknak eladott, VII.r. vádlottnak átadott, **9. tanúnak** és 10. tanúnak értékesített, illetőleg **11. tanúnak** átadott kábítószeresek együttes hatóanyag-tartalma meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, annak legalább **154,25 %-a**, azaz több, mint másfélszerese volt. Az összefoglaló tényállást, az elsőfokú ítélet 23. oldalának utolsó előtti bekezdését az ítélet tábla annyiban pontosítja, hogy az I.r. vádlott által

fk.4. tanúnak és fk.1. **tanúnak** átadott, illetőleg értékesített kábítószeres együttes bázistartalma nem haladta meg a csekély mennyiség felső határát, annak legkevesebb **0,78 %-a** volt. Utóbbi vonatkozásában a másodfokon eljáró bíróság az érintett ítéleti tényállásrészek helyesbítésével az első fokon eljáró bíróság által vétett százalékszámítási hibákat korrigálta.

- A fellebbviteli nyilvános ülésen elhangzottak alapján az ítélet tábla II.r. terhelte személyi körülményeire vonatkozó adatokat azzal egészíti ki, hogy **II.r. vádlott** élettársi kapcsolatban él, gyermeket várnak.

A fentiek szerint történt kiegészítéssel és helyesbítésekkel a tényállás immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ilyen módon az ítélet tábla a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint a kiegészített és pontosított tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet. A megalapozott tényállás alapján az első fokon eljáró bíróság helyesen vont következtetést a fellebbezéssel érintett terheltek bűnösségére, helytálló a vádlottak terhére rótt bűncselekmények jogi minősítése és az ahhoz fűzött jogi indoklás is. A Btk. 2.§ (2) bekezdésének helytálló értelmezésével helyezkedett arra az álláspontra, hogy **VI.r. vádlott** kivételével valamennyi érintett terhelte esetében az új jogszabály, az elbíráláskor hatályban lévő anyagi jogi szabályozás biztosítja a kedvezőbb elbírálás lehetőségét.

A büntetékiszabás másodfokú felülbírálatára során az ítélet tábla is figyelemmel volt az első fokon eljáró bíróság által helytállóan számba vett és értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre, III.r. vádlott beszámítási képességét nem érintő személyiségzavara azonban az elsőfokú értékeléstől eltérően büntetést enyhítő tényezőként nem vehető figyelembe, VI.r. vádlott vonatkozásában pedig szintén mellőzni kellett az intézeti neveltek sérelmére történő elkövetés súlyosító körülménykénti számba vételét, az ezzel kapcsolatos tényező az adott bűncselekmény jogi minősítése körében már értékelést nyert, így annak az elsőfokú bíróság mérlegelése szerinti figyelembevételére nincs mód.

A kiszabott büntetés felülbírálatára körében a másodfokon eljáró bíróság a számba vehető enyhítő és súlyosító körülmények egymásra tekintettel is történt értékelése alapján arra az álláspontra jutott, hogy a törvényszék a bűnösségi körülményeket feltárta, azok nyomatékát azonban nem mindenben megfelelően értékelve összességében nem tette arányosan szabta ki a büntetést I.r. vádlottal szemben. Az ítélet tábla fokozott súllyal értékelte azt a körülményt, hogy az I.r. vádlott által a fiatalok vásárlóknak értékesített, illetőleg átadott kábítószer hatóanyagtartalma a törvényszék által megállapítottakhoz képest is elenyésző volumenű, a csekély mennyiség felső határának megállapított 52 %-a helyett ténylegesen csak 0,78 %-a. Utóbbira figyelemmel a másodfokon eljáró bíróság lehetőséget látott az I.r. terhelttel szemben alkalmazott joghátrány jelentősebb mérséklésére.

Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság által a fellebbezéssel érintett terheltek vonatkozásában alkalmazott szankciórendszer komoly belső aránytalanságot mutat, ennek felszámolására azonban a vádlottak terhére szóló, súlyosításra irányuló fellebbezés hiányában nem adódott törvényes lehetőség.

A törvényszék által alkalmazott vagyonekbevételekkel és azok mértékével összefüggésben - az 1/2008. számú büntető jogegységi határozat, illetőleg a 69. számú és 95. számú büntető kollégiumi vélemény összevetett értelmezése alapján - az ítélőtábla osztotta az első fokon eljáró bíróság álláspontját.

A fentiekre figyelemmel az ítélőtábla a jogorvoslati kérelmekkel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 372.§ (1) bekezdésének alkalmazásával megváltoztatta, az I.r. terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát mérsékelte, egyebekben az ítélet további rendelkezéseit - amelyek törvényesek és megalapozottak - a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyben hagyta azzal, hogy a Bkv. 61. számú véleményben foglaltak figyelembe vételével a vádlottak terhére rótt bűncselekmények megnevezését, az egyes cselekmények rendbeliségének megjelölését, valamint az ítélet fejrészában az első tárgyalási napokra történő helytelen utalást, III.r. vádlott vonatkozásában a vele szemben elrendelt lakhelyelhagyási tilalom utolsó napja feltüntetését, illetőleg a Be. 330.§ (4) bekezdése alapján a II.r. vádlottat érintő próbára bocsátás megszüntetésével kapcsolatos rendelkezést megfelelően helyesbítette, illetőleg kiegészítette, mellőzve a szükségtelen részeket. Fentiek mellett a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése alkalmazásával I.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélethirdetéstől a másodfokú határozat kihirdetéséig eltelt időt beszámítani rendelte a kiszabott büntetés tartamába, illetőleg a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján döntött a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselése tárgyában.

Győr, 2016. március 31. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Németh Balázs sk. .Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2015. március 24. napján kihirdetett B.129/2010/153. számú ítéletének meg nem változtatott része **I.r., II.r., III.r. és VI.r. vádlott** vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2016. március 31. napján

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: